

Fem kvelder i uken ber The Book of Mormon- skuespilleren om at Gud blir tatt bak

Kristoffer Olsen spiller mormonermisjonæren Arnold Cunningham i «The Book of Mormon».

FOTO: Adrian Nielsen

– Vi tuller ikke med menneskene, men ideene. Forestillingen viser frem det absurde ved religioner, sier skuespiller Kristoffer Olsen.

SINDRE LEGANGER

OPPDATERT: 28.OKT.2017 09:41 | PUBLISERT: 27.OKT.2017 15:13

annonse

det publikum strømmer fnisende ut på gaten etter en harselas med mormonerreligionen, venter det ekte misjonærer utenfor Det Norske Teatret, klare til å frelse deres fortapte sjeler.

– Det er ikke mange dager siden jeg oppdaget dem, sier hovedrolleinnehaver Kristoffer Olsen. Vanligvis forlater han teateret gjennom en annen utgang, men denne kvelden gjorde han et unntak. Utenfor ventet fire-fem mørkkledde menn på ham, med innbundne bøker i hendene.

– Før jeg rakk å tenke over at de var der, var jeg omringet.

Fem kvelder i uken de to siste månedene har Kristoffer Olsen (32) og kollegene i Det Norske Teatrets oppsetning av The Book of Mormon gått på scenen og sunget «Fuck deg, Gud – i ræv, munn og fitte». Olsen spiller sin første store hovedrolle, i musikalen som sies å sprengre alle grenser for hva som kan tulles med.

Modell av seg selv. I en scene må Kristoffer Olsen ikle seg en forstørret versjon av sitt eget hode.

 Adrian Nielsen

Vi møtes i kafeen på teateret noen timer før kveldens forestilling. Olsen kommer slentrende, hvert steg utløser en svak duving i de lette krøllene. For at kontrasten med musikalens andre hovedrolleinnehaver Frank Kjosås skulle være størst mulig, ble det bestemt at Olsen skulle ha permanent. I tillegg må Porsgrunns-gutten snakke bergensk.

The Book of Mormon er skrevet av South Park-skaperne Trey Parker og Matt Stone, sammen med komponisten Robert Lopez. Den ble satt opp første gang i New York i 2011. Forestillingen som nå spilles i Oslo, er oversatt til nynorsk av Are Kalvø og regissert av Vidar Magnussen.

– Vi ble enige om at det ville være hensiktsmessig om karakteren min hadde en dialekt som var mer – nå må jeg være forsiktig med hvilket ord jeg bruker – irriterende. Og siden Vidar Magnussen helst ville spilt

egen drarekt.

- **Vidar Magnussen hadde aldri regissert teater. Så fikk han tidenes musikalsuksess i fanget. [Underveis tenkte han at det raknet fullstendig.](#)**

Tror på Jesus i Amerika

Mormonere tror at Gud er en fysisk skikkelse som bor på en annen planet. De anser Mormons bok som et supplerende testamente til Bibelen, og den forteller blant annet hvordan Jesus rett etter oppstandelsen dukket opp i Amerika.

Når mormonere blir myndige, oppfordres de til å dra på en to år lang misjonsreise til et utvalgt land. I musikalen skildres to unge mormonmisjonærs opplevelser i Uganda. En av dem spilles av Kristoffer Olsen.

FAKTA: KRISTOFFER OLSEN (32)

Overhørte Guds samtaler

Under oppveksten i Porsgrunn var det den protestantiske Gud han var mest i befatning med.

– Hver søndag satt bestemoren min i godstolen sin med en kopp kaffe og en brødkive med appelsinmarmelade og snakket høyt og tydelig med Jesus. For meg virket det

Jeg fornyde.

Olsen vokste opp som enebarn hos moren sin i et boligfelt i utkanten av byen. Helgene tilbrakte han ofte hos bestemoren.

– Da var vi alltid på gudstjeneste, med søndagsskolen i kjelleren. Jeg husker flanellografen med bildet av Jesus klistret på. Ved siden av sto det alltid et brett med kaker.

– *Tror du på Gud selv?*

– Hm ... La meg si det sånn: Jeg valgte kakefatet fremfor Jesus.

Da han var ti år, meldte moren ham på den lokale talentkonkurransen Varden/Busk. Alle grenlandsungene skulle få muligheten til å besøke et lydstudio og synge inn en valgfri sang på kassett. Olsen valgte en gladkristen gospel-hit: «La oss feire livet».

- **Lisa Tønne mener humor skal gjøre litt vondt. [Også tror hun på ærlighet, kjærlighet og solbergsaft i lasagnen](#)**

Ble helbredet over telefon

Som leder for det lokale Ten Sing-koret lallet han seg villig gjennom bønner og forkynnelse. Sin smule misjonsbakgrunn fikk han som telefonselger for den kristne avisen Magazinet.

– Det er min misjoneringsbakgrunn, sier han.

folk som ble glade for å få en telefon. Velsignelsene haglet, og ved flere anledninger ble jeg helbredet. Jeg fikk også beskjed om å helbrede andre.

– *Hva gjorde du da?*

– Jeg lyttet så godt jeg kunne. Det utviklet seg ofte til å bli lengre samtaler, uten at det nødvendigvis var i min interesse. Mange ville snakke om tro. Jeg ville selge aviser og få penger. Men det var en trivelig tid.

Pep talk før forestillingen hører med. Kristoffer Olsen beskriver musikalen som det mest vulgære, men samtidig mest varmende stykket han har sett.

📷 Adrian Nielsen

- **Jakob Oftebro fikk stadig større roller på film og TV. Midt i suksessen glemte han seg selv. [Plutselig åpner man øynene og ser at fire år er gått. Jeg har kanskje ikke vært helt til stede.](#)**

Passet ikke for West End

Kristiansand og Bardal Akademi i Oslo, flyttet Kristoffer Olsen til England for å studere ved Guildford School of Acting. I 2011 dukket The Book of Mormon opp på Broadway i New York. Olsen lette seg frem til et dårlig piratopptak på nettet. Han koste seg fra start til slutt.

– Det var den smarteste, morsomste, mest vulgære, men samtidig varmende forestillingen jeg hadde sett. Jeg pekte meg ut rollen som Arnold Cunningham med en gang, sier Olsen.

Da den skulle settes opp på West End i London, prøvespilte han som den fyldige og naive hovedrolleinnhaveren. Utvelgelsesprosessen varte i over ett år, og Olsen ble kalt tilbake flere ganger. Men han nådde ikke opp.

– Man blir vant til avslag, men dette var nok ekstra hardt. Det var min første store audition, for en rolle jeg hadde veldig lyst på. Og grunnen for at jeg ikke fikk den, var så tynn.

– *Hva var grunnen?*

– At jeg var for høy, sukker Olsen.

– *Hvilken rolle spiller kroppsform når man er skuespiller?*

– Det er klart at min – jeg kaller det fasong – viker litt fra normalen. Det setter de samme begrensningene for meg, som det gjør for tynne skuespillere som vil spille en

er verdt.

«The Book of Mormon» er en kjempesuksess for Det Norske Teatret. Den er utsolgt til over nyttår, men nye forestillinger er satt opp ut april.

📷 Adrian Nielsen

Fikk rollen og markerte revir

settes opp en nynorsk versjon av musikalen. Kristoffer Olsen bor til daglig i London sammen med kjæresten, likevel meldte han seg øyeblikkelig til tjeneste, ved å sende en e-post til teatersjefen. I tillegg la han ved noen flotte portretter av seg selv, samt en videosnutt av tidligere forestillinger.

Dagen etter kom svaret, fra teatersjefens assistent:

«Dette har vi ikke tid til å se på».

– Så da la jeg drømmen død og forbannet Teater-Norge for at de ikke gadd å se nye mennesker.

Noen uker senere bød sjansen seg likevel. Han fløy til Oslo og prøvespilte. Dagen etter ble han vekket på hotellrommet av en telefon: Drømmerollen var hans.

Kristoffer Olsen bestemte seg for bare å bruke formiddagen på å gå rundt i byen og kjenne på følelsen. Etter hvert måtte han på do. En idé trykket på.

– Jeg ville oppsøke min nye arbeidsplass for å markere revir. Med hodet høyt hevet marsjerte jeg inn på teaterets toaletter, som om det var verdens største selvfølgelighet. Der gjorde jeg mitt fornødne, sier Olsen.

– Etterpå var jeg lykkelig. Og tom.

Å lage humor på religioners bekostning er ikke den enkleste øvelsen. Mormonkirken i Norge ønsker ikke å kommentere musikalen, men den har kjøpt annonseplass i programmet: «Boken er alltid bedre.»

Stone beskriver musikalen som et ateistisk kjærlighetsbrev til religionen. Det kan Olsen kjenne seg igjen i.

– *Men hvordan er det å tulle med noe som betyr så mye for så mange?*

– Vi tuller ikke med menneskene, men ideene. Forestillingen viser frem det absurde ved religioner generelt, uavhengig av hva man tror på.

– *Hvordan tror du mormonerne selv opplever musikalen?*

– Jeg vet at de er forsiktige med å uttale seg. Men de få jeg har snakket med, har vært fra seg av begeistring.

Kristoffer Olsen er glad for å kunne bidra til at mormonerne får spredt budskapet sitt. – Det er i hvert fall mange flere som nå har tilgang til deres evangelium, sier han.

📷 Adrian Nielsen

Misjonærmøtet

forestilling. I gatemørket fryktet han et øyeblikk at den mormonske guds vrede skulle velte over ham.

Men misjonærene flokket seg rundt ham for å ta selfies med musikalstjernen. En fortumlet Olsen la armene rundt dem og smilte lettet.

– Jeg tror vi hadde en gjensidig glede av å se hverandre. De har virkelig gjort seg fortjent til plassen utenfor teateret, sier han.

– *Hva betyr måten de møter musikalen på?*

– Det er nok en av grunnene til at den er blitt så populær. At de møter den med selvironi og bruker oppmerksomheten til noe positivt.

FAKTA: MORMONKIRKEN I NORGE

Neppe «Book of Muhammad»

Kristoffer Olsen tror ikke det kunne blitt laget en lignende musikal om andre religioner.

– Mormonismen fremstår nok som ganske søkt for oss. De store, verdensomspennende religionene ligger oss kanskje litt for nært. Jeg har jo sett kommentarfeltene til anmeldelsene av forestillingen vår, der nettrollene spør «når kommer Book of Muhammad?». Jeg skjønner at det er noe folk tenker på, og i en ideell verden burde det

også. Det er så mye fokus på islam nå, så tidspunktet er kanskje ikke riktig.

The Book of Mormon skal gå ut april. Blir han ikke lei?

– Nei, ikke ennå. Kanskje fordi jeg vet at jeg ikke kan tillate meg det. Det er tross alt en liten evighet med forestillinger igjen. Men jeg tror det handler mer om at den gir så mye energi. Den krever mye av oss på scenen, men energien vi får tilbake fra publikum, gjør det enkelt å gå på jobb dag etter dag, sier Olsen.

– Men spør meg igjen når snøen har kommet og gått. Da skal du ikke se bort fra at jeg sitter med ferietanker litt oftere enn jeg gjør akkurat nå. =

- **Det Norske Teatrets billettsystem brøt sammen da de strålende anmeldelsene kom etter premièren. [Uimotståelig morsomt](#), skrev Mona Levin og ga en 5-er.**

Her kan du lese om flere spennende mennesker